

нансових ринках, зменшенню відсоткових ставок по кредитах, удосконаленню банківської та грошово-кредитної системи держави, надходженню іноземних інвестицій. Але в той же час є багато негативних наслідків, які несе з собою дана співпраця, це і зростання державного боргу, і блокування свободи дій держави-позичальниці в економічній політиці, а також підрив економічної стабільності національної економіки. Тобто всі проблеми, які зумовлює співпраця з МВФ можна об'єднати одним словом – залежність. Тому при залучення все нових і нових міжнародних кредитів від МВФ потрібно проявляти неабияку обережність, щоб не залишитися ні з чим.

Література

1. Вонсович В. О. Вплив міжнародного кредитування на стан та перспективи розвитку економіки України: Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції «Наука України. Перспективи та потенціал» / Вонсович В. О., Данилишин В. Ю. — Д.: Всеукраїнське громадське об'єднання «Нова Освіта», 2011. — С. 31.
2. Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду [Електронний ресурс]. — Доступ до ресурсу : <http://www.imf.org>.
3. Гришина Л. О. Україна та Міжнародний валютний фонд: перспективи співпраці / Гришина Л. О., Карась П. М., Черешня В. М. // Всеукраїнський науково-виробничий журнал. — 2012. — № 13. — С. 28.
4. Пікалов В. Л. Світова економіка в умовах прискорення глобалізації крізь призму геополітики / В. Л. Пікалов // Академічний огляд: Економіка та підприємництво. — 2012. — Вип. 2(37). — С. 182—189.
5. Мирошніченко Ю. В. Кредитна залежність української економіки від МВФ / Ю. В. Мирошніченко // Академічний огляд: Економіка та підприємництво. — 2013. — Вип. 1. — С. 153.

Дідоренко А. О.,

*студентка 4 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Конкурентоспроможність підприємства як оцінка його можливостей на ринку викликає підвищену увагу дослідників, науковців, практиків. Ця проблема розглядається у багатьох наукових дослідженнях, теоретичних розробках, практичних рекомендаціях на всіх континентах світу [1]. Також ця тема набуває ще більш ак-

туального значення для України у світлі скорого підписання Угоди про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом та можливості українських виробників вийти на європейський ринок. Забезпечення конкурентоспроможності підприємства — це процес здійснення систематизованих та впорядкованих видів діяльності, метою яких є досягнення необхідного рівня конкурентних переваг на стратегічних напрямках діяльності підприємства [2].

Проблема конкурентоспроможності є визначальною в промисловому розвитку країн світу. Існуюча конкурентна боротьба між господарюючими суб'єктами промисловості змушує їх ефективно використовувати наявні ресурси, підвищувати якість товарів і послуг, постійно диференціювати виробництво та продукцію. Наявність міжрегіональних і міжнародних зв'язків промислових підприємств свідчить про те, що вони активно беруть участь у експортно-імпортних операціях, а також про те, що в конкурентній боротьбі в межах регіону беруть участь підприємства з інших регіонів, з інших країн [3].

Світовий досвід свідчить про те, що наявність чинників виробництва є важливою, але недостатньою умовою успішної конкуренції. Для цього ще потрібні певний попит на продукцію, зокрема, вимогливі споживачі, конкурентоспроможні постачальники і суміжники, сумлінне ведення конкуренції, відповідна стратегія підприємств щодо їх розвитку і підвищення конкурентоспроможності [3].

Тому керівництво підприємства повинно вміти відслідковувати зміни, що відбуваються в умовах господарювання, і проводити відповідні перетворення в політиці ведення виробництва та реалізації товарів. Такими перетвореннями можуть бути: зміна товарної політики впровадження нових технологій, диверсифікація виробництва, зміна організаційно-правового статусу підприємства, модернізація форм збуту продукції, вихід на нові ринки, створення спільних виробництв тощо. Слід пам'ятати, що від рівня конкурентоспроможності кожного конкретного суб'єкта промисловості залежить рівень конкурентоспроможності країни в цілому на світовому ринку [3].

Нажаль, на сьогоднішній день українські товари не можуть вийти на ринок Європейського Союзу з наступних причин:

- 1) Незважаючи на те, що деякі українські товари можуть конкурувати з аналогічними товарами виготовленими в Європейсько-

му Союзі за рахунок своєї дешевої вартості вони повинні відповідати Євростандартам, але у сучасних умовах не всі українські товари їм відповідають, і тому відповідно Європейський ринок для багатьох українських товарів є закритим.

2) Нерозвинена система комунікацій з європейським ринком з причини браку коштів на експортних ринків та просування своїх товарів.

3) Відсутність існування концепції партнерського маркетингу із учасниками ринку. Слід зазначити, що впровадження цієї концепції залежить не тільки від підприємств, а й від політики держави у сфері економічних відносин [4].

Але нині тривають переговори України та Європейського Союзу щодо підписання Угоди про Асоціацію. Згідно із Проектом Угоди на 83 % українських сільськогосподарських товарів запроваджується нульова ставка ввізного мита до ЄС з першого дня дії Угоди. У разі підписання Угоди в Україні стане вигідно виготовляти товари тому що безпечна продукція взагалі не буде підлягати сертифікації. Також Угодою встановлюється право українських компаній надавати послуги громадянам ЄС, для чого вони будуть надсилати своїх фахівців, також Угодою встановлюються і інші норми, реалізація яких в Україні матиме безперечний позитивний вплив [5].

Отже, можна дійти висновку, що в теперішніх умовах для України конкурентоспроможність підприємств є дуже важливим фактором, оскільки саме від цього залежить майбутнє нашої країни, і створення конкурентних переваг та вихід на ринок ЄС наразі є найбільшими цілями кожного підприємства, яке дбає про свій розвиток.

Література

1. Петрович Й. М., Семенів О. М., Кіт А. Ф. Забезпечення конкурентоспроможності підприємств України в умовах глобалізації економіки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/9238/1/03.pdf>.

2. Коваленко О. М. Проблеми та передумови забезпечення конкурентоспроможності сучасного харчового підприємства [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/prvu/2011_1/7-10.pdf.

3. Помірко Н. М. Конкурентоспроможність підприємств у сучасних ринкових умовах підприємства [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prvse/2010_3/22.pdf.

4. Чухрай Н.І, Сухомлин Л.Є., Проблеми виходу європейських підприємств на європейський ринок [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/vnulp/Ekonomika/2010_684/19.pdf.

5. Що зміниться після підписання Угоди [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://img.pravda.com.ua/files/3/e/3e032ad-ugoda.html>.

Якимчук І.О.,

*студентка 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

РОЗВИТОК ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Ринок фінансів — це ринок, на якому відбувається обмін фінансовими ресурсами, надання кредиту та мобілізація капіталу.

Проблема українського ринку фінансових послуг полягає у відсутності в нього фінансових ресурсів для забезпечення інвестиційного попиту з боку реального сектору економіки. Відповідно вирішення цієї проблеми передбачає створення умов, які б дозволили додатково залучити внутрішні фінансові ресурси, зокрема, заощадження населення та «тіньовий капітал», до інвестиційної діяльності, а також створити привабливі умови для іноземних інвесторів.

Основною проблемою є проблема мобілізації ресурсів. Здійснювати мобілізацію фінансових ресурсів можуть різні установи або компанії.

По-перше, це банки. Однак банків в Україні занадто багато (близько 180), тому фінансові ресурси є досить розпорощеними. Крім того значна частина коштів сьогодні перебуває в безготівковій формі, обслуговуючи «тіньовий» капітал (близько 40 млрд. дол. США) та у формі заощаджень населення поза банками (за різними оцінками 10-15 млрд. дол. США). І це при тому, що загальні активи банківської системи України становлять всього лише 5 млрд. дол. США. Для порівняння, в Польщі працює близько 80 банків, а їх сумарні активи складають 70 млрд. дол. США.

По-друге, акумулюванням та інвестуванням фінансового капіталу займаються різноманітні учасники фондового ринку: інвестиційні компанії та фонди, трастові компанії (довірчі товариства). Вагомими учасниками фондового ринку можуть бути пенсійні фонди. Банки також є потенційними гравцями на ринку цінних па-